

و سابقاً بیان گردید طبق اصول کلی بموجب قوانین ما هم لارم الرعايه میباشد
 ۴- آثار مرور زمان در قوانین ما همان است که بیان شده یعنی اگر جرمی
 مشمول مرور زمان شد دیگر ادارات مدعیان عمومی حق تعقیب مجرم را ندارند و یا
 اگر تعقیب نمودند دادگاهی که کار در آن مطرح است باید از رسیدگی امتناع نماید
 و بالاخره موضوع در هر مرحله می که باشد اعم از نزد قاضی تحقیق و یا دادگاه ابتدائی
 و یا استیناف تعقیب موقوف می شود و به علاوه اثر مرور زمان حق تعقیب مانند اثر عفو
 عمومی است و وقتی جرمی مشمول مرور زمان شد مثل این است که متهم اساساً
 مرتکب جرمی نشده باشد و پس از حصول مرور زمان هیچگونه آثار جزائی درباره
 کسیکه از این حق استفاده نموده است نمیتوان قائل شد بنا بر آنچه بطور اختصار
 ذکر گردید معلوم می شود که قواعد و اصول کلی که در موضوع مرور زمان حق تعقیب
 مراعات می شود در قوانین خود ما هم رعایت میگردد

مرور زمان مجازات - ماده ۵۲ قانون کیفر عمومی از مرور زمان مجازات گفتگو
 میکند و بموجب این ماده که عیناً نقل می شود (هرگاه تعقیب جرم بعمل آمده و
 حکم مجازات نیز صادر شده ولی غیر مجرا مانده باشد حکم مجازات مزبور در
 مورد خلاف بعد از دو سال و در مورد جنحه بعد از پنج سال و در مورد جنایت بعد از
 پانزده سال از روز صدور بلائثر خواهد بود و دیگر مجرا نخواهد شد لیکن نتایج
 آن از قبیل محرومیت از حقوق باقی خواهد بود) در قوانین جزائی ما ماده می که
 راجع به مرور زمان مجازات است همین ماده می باشد که از دقت در آن معلوم می شود
 کلیه مجازاتهایی که باید اجرا شود یعنی همانطور که سابقاً بیان گردید يك عمل مثبت
 و مادی برای اجرای آن نسبت به اشخاص یا اموال باید انجام گردد قابل این است
 که مشمول مرور زمان شود بنابراین مرور زمان شامل کیفرهای اعدام و سلب آزادی
 و نقدی میگردد و کیفرهاییکه برای اجرای آن عملی لازم نیست و بخودی خود اجرا
 میگردد مشمول مرور زمان نیستند

بطوریکه در ماده ۵۲ ذکر شده مدت مرور زمان نسبت به شدت و ضعف جرمی
 که مورد حکم واقع شده است متفاوت میباشد یعنی در جرائم مهم مدت آن زیاد تر

و در جرائم غیر مهم مدت کمتر است و تفاوتی که قانون ما با قانون فرانسه از حیث مدت دارد این است که در قانون ما مدت مرور زمان مجازات در مورد جنایت پانزده سال قرار داده شده در صورتیکه بموجب قانون فرانسه مدت مزبور بیست سال است.

موضوعیکه در قانون فرانسه مورد بحث واقع گردیده که آیا ملاک احتساب مدت در مرور زمان مجازات عملی است که مورد حکم واقع شده و یا مجازاتی است که دادگاه تعیین کرده در قانون ما هم ممکن است مورد گفتگو و اختلاف باشد ولی با در نظر گرفتن فلسفه مرور زمان مجازات و همچنین مواد راجع به اعاده حیثیت که منوط حصول اعاده حیثیت را گذشتن مدتهای قانونی از تاریخ اتمام مجازات دانسته است بعیناً ماده مادر مرور زمان مجازات هم باید ملاک مدت مجازاتی باشد که دادگاه تعیین کرده یعنی اگر مجازات معین شده کیفر جنحه باشد هر چند عمل مورد حکم جنایت باشد باید برای حصول مرور زمان مجازات مدتی که قانون برای کیفر جنحه تعیین نموده احتساب شود نه مدتی که برای مرور زمان مجازات در مورد جنایت قرار داده شده است.

شروع مدت مرور زمان مجازات هم بطوریکه در ماده ۵۲ بدان تصریح شده از روز صدور حکم محسوب میشود و بدیهی است که مقصود از حکم حکمی است که قطعی یعنی قابل اجرا باشد و اصول کلی که در این خصوص سابقاً بیان شد در قوانین ما هم لازم الرعایه است و فقط تفاوتی که در این مورد بین قوانین کیفری دادگاههای عمومی ما با قوانین کیفری فرانسه موجود می باشد این است که بموجب قانون ما در امور جنایی نمیتوان حکم غیابی صادر نمود و باین جهت گفتگو و هائمی که برای احتساب مدت مرور زمان در حکم غیابی جنایی بموجب قانون فرانسه بمیان آمده است در قانون ما موردی پیدا نمیکند ولی دادگاههای نظامی ما که در امور جنایی هم بآنها حق صدور حکم غیابی داده شده است از این جهت تفاوتی با قانون فرانسه ندارند. راجع با قطع و تعلیق مرور زمان مجازات نیز همان اصول کلی که سابقاً بیان شد در قوانین ما قابل اجرا میباشد بنابراین اجرای مجازات موجب قطع مرور زمان می گردد و نسبت به بقیه مجازات که اجرا نشده مرور زمان جدیدیکه مدت آن مساوی با مرور زمان اولیه است شروع میشود.